

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ กิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกที่ส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง
ของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาววิชญา ไชยเทพ

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสภณ	อรุณรัตน์	ประธานกรรมการ
อาจารย์จุฑารัตน์	บวรสิน	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ต่าย	เซียงฉี	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกที่ส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ และเพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออก

กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ จำนวน 15 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ คูเปอร์สมิท (ฉบับนักเรียน) แบบประเมินการแสดงออกที่เหมาะสม และโปรแกรมการฝึกกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทักษะการแสดงออกของ Christoff and Kelly ประกอบด้วยทักษะด้านวัจนภาษา 3 ด้าน คือ ทักษะในการกล่าวพยักขย่ง ทักษะในการกล่าวปฏิเสธ ทักษะในการกล่าวขอร้อง และทักษะด้านอวัจนภาษา 5 ด้าน คือ การประสานสายตา น้ำเสียง การวางท่าทาง การแสดงท่าทาง และการแสดงออกทางสีหน้า จำนวนกิจกรรมกลุ่มใช้เวลาทั้งหมด 8 ครั้ง ในเวลา 2 สัปดาห์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกกับหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออก และก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกกับระยะติดตามผล (1 เดือนหลังการศึกษา) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงผลที่เหมาะสม (ประเมินโดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและผู้สังเกตการณ์) ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกกับหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออก และก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกกับระยะติดตามผล (1 เดือนหลังการศึกษา) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าเฉลี่ยคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง และค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงผลที่เหมาะสม (ประเมินโดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม) หลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกกับระยะติดตามผล (1 เดือนหลังการศึกษา) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงผลที่เหมาะสม (ประเมินโดยผู้สังเกตการณ์) หลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกกับระยะติดตามผล (1 เดือนหลังการศึกษา) ไม่แตกต่างกัน

Thesis Title	Group-Activity-Based Assertive Behavior Training Program Promoting Self-Esteem of Youths in Chiangmai's Home for Boy		
Author	Miss Vichaya Chaiyatep		
M.Ed.	Health Promotion		
Examining Committee			
	Asst. Prof. Sapon	Arunrutana	Chairman
	Lect. Chutarut	Borwornsin	Member
	Assoc. Prof. Dr. Tay	Chiengchee	Member

Abstract

The purpose of this research was to study the group-activity-based assertive behavior training program promoting self-esteem of youth in Chiangmai's home for boy and to compare the self-esteem before and after practice group-activity-based assertive behavior training program.

The sample consisted of 15 male-youths living in Chiangmai's home for boy, were selected by simple random sampling. The instruments were the Coopersmith self-esteem inventory (school form), the assertive checklist and the group-activity-based assertive behavior training program, designed by the researcher which based on the conception of assertiveness by Christoff and Kelly. The contents of group activity were 3 parts of verbal assertiveness consisted of commendatory assertiveness, refusal assertiveness, request assertiveness and 5 parts of nonverbal assertiveness consisted of eye contact, vocal cues, posture, gestures and facial expression. The training program of 8 periods conducted in 2 weeks long. Data were analyzed by using One-Way Repeated Measures Analysis of Variance to determine significant of variance and the Scheffe' is utilized to measure between the various groups.

The findings were as follows :

1. The means ($\bar{X}$) of self-esteem scores before the study, after the study and follow up (1 month after the study) were statistically significant difference at the .01 level.

2. The means ($\bar{X}$) of assertive checklist scores (by both the observer and the participants) before the study, after the study and follow up (1 month after the study) were statistically significant difference at the .01 level.

3. The means ($\bar{X}$) of self-esteem scores and assertive checklist scores (by the participants) after the study and follow up (1 month after the study) were statistically significant difference at the .05 level.

4. The means ($\bar{X}$) of assertive checklist scores (by the observers) after the study and follow up (1 month after the study) were not significant difference.